

[премьеры]

АЛКА ҺӘМ КЫЛЫЧ

Аяз Гыйләжев исемендәге Чаллы татар дәүләт драма театры «Алтын алка» спектаклен чыгарды. Пьесаны, язучы Нәфикъ Яһудинның «Атлы казаклар» романына нигезләнеп, Айгөл Әхмәтгалиева язган. Куючы режиссёр — Олег Кинжәгулов.

Күптән болай дөньямыны онытып спектакль караганым булмаган икән. Үземдә шул уйны тотып алдым. Матур мэхәббәт линиясе, урынаы юмор, дәртле жыр-биюләре белән генә түгел, моңа кадәр бер дә яктыртылмаган тема — татар казаклары тормышын күрсәтүе белән дә жәлеп итте «Алтын алка» спектакле.

«Атлы казаклар» әсәрен язучы А. Әхмәтгалиевага прозаик Марс Яһудин тәкъдим иткән. Аның төп теләге, әлбәттә инде, әтисе ядкырен сәхнәдә күрәсе килү. Спектакль — романның инсценировкасы түгел. Андагы геройларга, сюжет линиясенә нигезләнеп, өр-яңа әсәр туган.

«Әшемне «Яңа татар пьесасы»на әзерләргә ниятләгән идем. Әмма, яза башлагач, иркәнләп эшләнергә тиешлеген аңладым. Чөнки кайчандыр трилогия итеп язылган романның безнең көннәргә беренче бүлгә генә килеп житкән, пьеса итеп эшләр өчен әле шактый күп материал тупларга кирәк иде. Узган ел безнең театр шүшы проектны ТР Театр әһелләре берлеге грантына тәкъдим итеп, жиңеп чыкты, спектакль шул грантка куелды», — дип сөйли Айгөл ханым.

Гөлнәз Хәбибуллина

■ Актёрлар

Еллар дәвамында сәхнәдән төшмәүче спектакльгә әверелерме «Алтын алка», барысын да вакыт күрсәтер. Әмма аның премьеры көннәрендә үк тамашачы мэхәббәтен яулавы хак. Спектакль, чыннан да, масштаблы. Режиссёр әлеге спектакльгә бөтен труппаны диярлек — өлкәнрәк буын артистларны да, яшыләрне дә жәлеп иткән. Соңгы вакытта еш кына Олег Кинжәгуловның төп рольләрен яшыләргә ышанып тапшыруы шаһитләре булырга туры килә. Әле күптән түгел генә Нәбирә Гыймәтдинованың «Сихерче» әсәре буюнча куелган спектакльдә яшыл актриса Алсу Сәгыйдуллина дебютын күргән идек. «Алтын алка»да баш рольләрен яшыл артистлар Алинә Мохлисова һәм Илназ Гаффанов уйный. Илназны моңа кадәр фильмнарда күргәнебез булса да, Миңлебай роле аның Чаллы театрындагы беренче житди роле, беренче сынау дигән әйтергә буладыр. Алинә белән Илназ икесе дә рольләрен бик яхшы башкардылар. Гадәттә, яшыләрнең беренче рольләрендә еш күзәтелә торган артыгын уйнап жиңбәрү дә булмады. Гомумән, спектакльгә актёрлар

Спектакльгә әзерлек барышында, шактый жентекле эзләнүләр таләп ителә. Режиссёр белән бергәләп, Оренбургка барып архив документларын өйрәнәләр, язучының туган авылы — Саракташ районы Яңа Чиркас авылында, әлек казак станицасы булган, Илэк районының данлыклы татар авылы Нижнеозёрносада булалар. Шүлай үк Оренбургта казаклар тормышын өйрәнгән тарих фәннәре кандидаты Владимир Семёнов белән танышып, спектакль чыкканчы әлемтәдә тору да күп мәгълүмат туплау мөмкинлегә бирә.

«Шүшы сәфәрдән соң тына, театрыбызның сәнгать жигәкчесе Олег Мадиярович белән, жиң сызганып дигәндәй, әсәргә ныклап тотындык. Әлеге спектакльне, данлыклы «Зәңгәр шәл» кебек, сәхнәне тутырып торган, жыр-биюләргә бай булган классика итеп күрергә теләдек», — ди пьесаның авторы.

составы шулхәтәе үйләп, бик урыналы сайланган. Илфат Әскәров, Рафил Сәгъдуллин, Флүзә Касаева, Алсу Ләбетдинова, Рафик Каюмов кебек театрның әйдәп баручы артистлары сәхнәдә үзләре бер атмосфера тудыра. Шул атмосфера яшләрне дә бәтереп ала һәм барысы да тулы бер организмга әверелә.

Спектакльнең зур яңалыгы дип, Хисами ролен Татарстанның халык артисты Равил Галиев башкаруны атарга буладыр. Башта мин ул уй-аяк роль жырлы рольдер дип фаразлаган идем. Юк, геройның акрым жырлары булмады. Элекке эгдәмәләреннән Р. Галиевның театр артистларына бик кызыгып яшәве турында беләм. Әмма ул үзен кайчан да булса профессиональ театрга чакырырлар дип башына да китермәгән. Режиссёр жырчының зур хыялынын ашырган булып чыга.

«Казаклыкка язылсагыз, жир бирәбез, дин иреге була, мәчетләр салырга да рөхсәт дигәч, безнең бабайлар Казан артыннан ук кубарылып килгәннәр. Кара әле Ырынбур ягында ничаклы татар авыллары», — дип сөйли казак Хисами. Император указы белән бу төбәктәге татарларның күбесе казак гаскәрләренә кертелгән була.

Спектакльнең уңышында рәссам Ләйсән Хөсәенованың, хореограф Наил Соловьёвның, хормейстер Әнәс Фәйрушинның да роле зур. Сәхнәдән бик күп матур күмәк жырлар

яңгырады. Алар пьесаның эчтәлеген тагын да баетты. Жыр сүзләрен дә А. Әхмәттадиева язган, музыкаль бизәлеш — композитор Гөлнәз Закированың.

■ Чын казачи нинди була?

Спектакльдә вакыйгалар 20нче йөз башында Оренбург өлкәсендә бара. Тамашачы, геройларның шәхси язмышы аша, бу чорда илдә барган сәяси тормыш, ижтимагый вакыйгаларны күзәтә.

«Казаклыкка язылсагыз, жир бирәбез, дин иреге була, мәчетләр салырга да рөхсәт дигәч, безнең бабайлар Казан артынан ук кубарылып килгәннәр. Кара әле Ырынбур ягында ничаклы татар авыллары», — дип сөйләй казак Хисами. Император указы белән бу төбәктә татарларның күбесе казак гаскәрләренә кертелгән була. Казачилар язмышы да нәсел дәвамчысы булып ике улы үсеп житкән Хисами гаиләсе мисалында күрсәтелә.

Хисами тасвирлавында чын казачиның «көмеш кашлы ияре, жиз саплы камчысы, чүккы йөгәннәре белән чүккы аты, бүресен дә, куянын да тота торган озын танаулы эте, шуның өстенә тормыш итүеңнең дә рәте-башы булырга тиеш». Тик, кызганыч, ул үзе боларның берсе белән дә мактана алмый. Ул чын казак бурычын ир балалар үстөрәп, аларны чын ил сакчылары итеп тәрбияләве белән генә үти. «Ил сакчылары сез дим, йөземә кызыллык китермәскә кушам», — ди казак улларына.

Шул ук вакытта, без ватанпәрвәр, горур Хисаминиң жәмгыять кануннары алдында көчсез булуын да күрәбез. Баласын хәрби хезмәткә әзерләү өчен казнага акча күчереп бара алмавы сәбәпле, аның олы улы Миңлебай Муллагали байда ялчы булып хезмәт итәргә мәжбүр.

■ Төп идея

Минемчә, туган илнең, гаиләнең тугрылык хисләре белән сугарылган әлеге спектакльнең нәкъ менә хәзер, шушы кыйммәтләр шактый какшаган вазгыятьтә чыгуы да бик актуаль.

Ватан сагында торы — гомер-гомергә ир-егетләр өчен җаваплы

һәм мактаулы эш булып саналган. Чын ир-егет, туган иленең сакчысы нинди булырга тиеш соң? Әлеге сорауга җавапны без Миңлебай образы аша эзлибез. Миңлебай — берничә буын казаклар тәрбияләнган авылда туып-үскән, шул мохиттә яшәп, балачактан чын казак булырга хыялланган егет. Нинди шартларда да туган ил, туган туфрак белән горурлану, үткәннәргә, ата-бабадан килгән горейф-гадәтләргә борылып карап, йолаларга тугры калу, үз иленең чын сакчысы булу — аның төп бурычы. Ә инде туры юлдан тайпылдырырга тырышучылар, явыз бәндәләр ул заманнарда да, хәзер дә бар һәм булчак. «Дөнъяны синең

кебек кешеләр болгата да, шуның бөтен авырлыгы гади халык жилкәсенә төшә», — ди Петлюкка ялчы Акмырза агай. Андыйларның коткысына бирелмичә, әти-әниләре, әби-бабалары, туган иле, сөйгән яры хакына Миңлебай калкан булып басарга, тоткан кыйбласына тугры булып калырга тиеш. Монның өчен аңа шактый катлаулы юл узарга туры килә.

■ Горейф-гадәтләр

Татар казаклары туган телне һәм дини традицияләрен саклап яшәгәннәр. Спектакльдә төрле йолалар, татар тормышының аерылгысыз өлеше булган горейф-гадәтләрен күрсәткән дәлилләр шактый.

Мәсәлән, Миңлебайның инде кече яштыган колагы тешләтелгән сөйгән кызы бар. Бу төрки халыкларда элек-электән килә торган йола. Кияү каршылау, никах укыту, кияү пилмәне ясау, кияү мунчасы кебек күмәк сәхнәләрдә дә горейф-гадәтләрнең бөтен матурлыгы чагыла.

Ватан сагында торы — гомер-гомергә ир-егетләр өчен җаваплы
һәм мактаулы эш булып саналган.
Чын ир-егет, туган иленең
сакчысы нинди булырга тиеш соң?
Әлеге сорауга җавапны без
Миңлебай образы аша эзлибез.

Фотолар: Чаллы татар дәүләт драма театры матбугат хезмәте.

■ Татар хатын-кызы

Төп героиня Мәрһәм — горур, баш имәс, әмма мәхәббәткә, гаиләсә, киләчәк тыныч тормышы хисабына көрәшкән әзәр булган татар хатын-кызы үрнәге. Үл мәхәббәткә хакына барысына да әзәр.

Әйе, үл ирләргә фикер йөртми. Аның теләге, дөһиядагы бик күп хатын-кызларныкы кебек үк гап-гади — тыныч тормышта, сөйгәнә янәшәсәндә яшәү, әни булу бәхетен татып карау.

«Жир йөзәндә мәхәббәт булганда без бәхетсезмени? Баш өстемдә түбә, учакымда үт булса, өйдә бишек тибрәлсә, син елмаеп кайтып кергәндә, мин синең кочагыңа сарылсам — шушы бәхет түгелмени? Нигә ялган ялтыравыкка алданып, мәхәббәткәбезне жимерергә?» — дип илерә үл.

■ Мәхәббәт

Спектакльдә алтын кылыч — көрәшкә, туган илң хакына

көрәшкә өндәү билгесе. Ә алтын алка — мәхәббәт һәм тугрылык символы.

Нәкъ жырдагыча:

*Алтын алка сына, диләр —
Сынмый да, бөгелми дә.
Яшьлектәге саф мәхәббәт
Сүнми дә, сүрелми дә.*

Ахырдан Миңлебай сайлау алдында кала. Ялган ялтыравыкка кызыгып, дөһияны астын-өскә үзгәртү юлына басаргамы? Әллә инде кечкенәдән сөйгән Мәрһәмәт, ата-бабалары үткән юлга тугры калыргамы?

Мәхәббәтнең көче чиксез. Мәхәббәткә Миңлебайга дөрес юл сайларга ярдәм итә. Спекталь ахырында Мәрһәм белән Миңлебайның барлык киртәләргә уңышлы үзү, бергә калуларын күзәттек, озаклап алкышладык.

Шушы чор рухын искиткеч яхшы чагылдырган «Алтын алка» озын гомерле, Чаллы театры тарихы битләрендә уелып калырылык спектакль булсын иде.

■ ■ ■

